

Minu kõrdmaolised sõbrad

Tõelise pakase saabudes toon peidupaigast välja oma kõrdmaolised sõbrad – Võrumaal levinud kindakirjas kootud labakud.

Nii kaua, kui mäletan talvi, mäletan ka kõrdmaolisi kindaid oma käsi soojendamas. Sageli ka kadedaid pilke, sest kõrvaltvaatajale tunduvad need keerulised kududa. Tegelikult tuleb vaid varuda natuke kannatust ja veidi rohkem lõnga kui tavaliste labakute tarvis. Silmuste loomisel peab arvestama sellega, et nende arv jaguks kahega.

Kudumise õpetus

Pärast randme kudumist koon esimese ringi pahempidiste silmustega. Seejärel koon kaks silmust parempidi ning järgmised 2 silmust tõstan kudumata paremale vardale, siis jälle kaks parempidi ja 2 kudumata.

Ja nii kolm ringi.

Seejärel koon kõik silmused pahempidi läbi ning uuel ringil (uuel mustrikorral) tõstan silmad, mis olid kootud parempidi, kudumata paremale vardale. Kohas, kus olid silmad tõstatatud kudumata, koon parempidi.

Nii jälle kolm ringi ning seejärel koon kõik silmused pahempidi läbi.

Kui ringide lugemine kipub segamini minema, on kõige lihtsam lugeda töö pahemalt poolelt kudumata silmuste taga olevaid lõngajookse – kui neid on kolm, siis on õige aeg pahempidiseks reaks.

Kõrdmaolised kindad kaitsevad käsi hästi külma eest, kuid lisaks on need ka vastupidavad. Isegi põhjaliku lumes müttamise ja memmede ehitamise järel ei kipu need kähku aukliuks kuluma.

Kahe värviga kootud kinnastelt joonistub muster hästi välja. Nõnda saab ka aru, miks selliselt kootud kindaid nimetatakse kõrdmaolisteks.

Kinda randme võib kududa nii pitsilise kui ka vikkelkoos, see sõltub tegija maitsest.